

Sokaktaki herkesin sesi onun şiirindeydi

80'lerin şairiydi. Sucudan simitçiye, kabadayıya herkesi şiirlerine konuk ederdi. 'Para kazanmak için şiiri bırakmam gerekir' diyerek 90'lı yıllarda antikacı oldu. Önceki gün yaşamını yitiren şair Mehmet Müfit'i dostlarına sorduk...

İŞİL ÇALIŞKAN- İSTANBUL

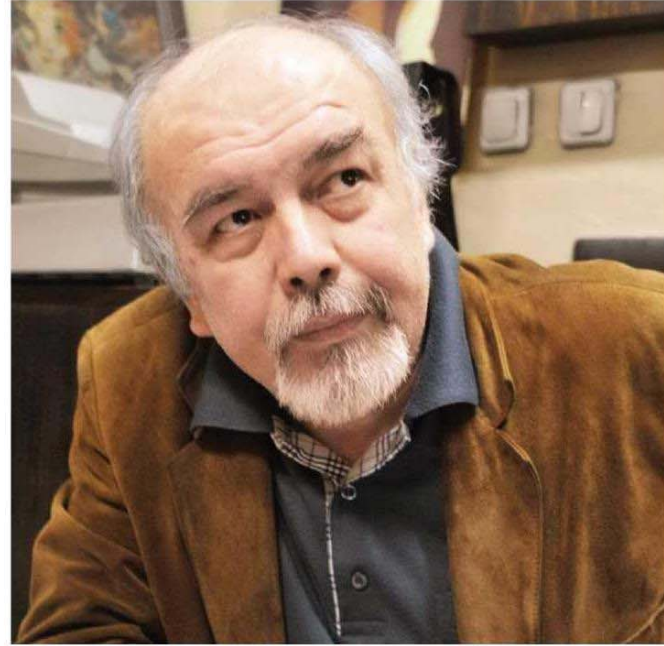
Sair Mehmet Müfit 64 yaşında hayatını kaybetti. Geçen cumartesi kalp krizi sonucu vefat eden Mehmet Müfit'in cenazesi önceki gün ikindi vakti Karacaahmet Şakirin Camii'nde kılınan cenaze namazının ardından Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verildi. 80 kuşağının kendine has şairlerinden biri olan Müfit, ilk şiirlerinde Mehmet Müfit Erel imzasını kullandı. 1979'da TKP'nin yayın organı Savaş Yolu dergisinin şiir ödülünü aldı. 1983'te Oktay Akıncı ile Yaşam İçin Şiir dergisini çıkardı; üçüncü sayısında anlaşmazlığa düşüp dergiden ayrıldı. 1985'te ise Tuğrul Tanyol ve Metin Celal ile birlikte şiir dergisi Poetika'yı yayımladı.

ANTİKA DÜKKANI AÇTI

Dönemin dergileri Somut, Yazko Edebiyat, Gösteri, Sanat Olayı, Düşün, Broy, Milliyet Sanat, Yusufçuk, Varlık ve Oluşum'da şiir ve yazıları yayımlanan şair, 1988'de

"Para kazanmak için şiiri bırakmam gerekir, ikisi bir arada yürümüyor çünkü" diyerek şiir dünyasından koptu. O zamana kadar 1984'te 'İstanbul'un Ağır Sultanları', 1986'da ise 'Tekkede Bahar' adlı iki ayrı kitap yayımlamıştı. Muhasebecilik, bankacılık, reklamcılık gibi sektörlerde çalıştıktan sonra kendi işini kurarak Perşembe Pazarı'nda sanayi ürünleri toptancılığı yaptı. Bu dönemde tanıştığı antika ve antikacılığı çok sevdi. Kısa zamanda iyi bir koleksiyoner oldu ve antikacı dükkanını açtı.

90'ların başında adına özel bir bölüm yapılan şiir dergisi Sombahar'da (Ocak-Şubat 1991) Orhan Kâhyaoglu'nun ısrarıyla yayımladığı üç şiir dışında, neredeyse çeyrek yüzyıldır şiir yayımlamıyordu. 2010 yılında Seyhan Erözçelik'in yoğun çaba ve baskıları sonucu çekmece-sinde biriken şiirleri Yapı Kredi Yayınları'ndan 2012'de çıkan 'Herşey Dün Gibiydi' adlı kitapta yayımlandı. Kitap şairin iki eski, üç de yeni kitabındaki şiirleri kapsıyordu.

Şair Mehmet Müfit, 64 yaşındaydı.

Çok üzgünüm içim eziliyor

Ali Günvar: "Birdenbire ölüm haberini aldım ve içim eziliyor, içim üzü-lüyor. İyi bir arkadaşım, kaybettim. Birer birer artık bu dünyadan ayrılı-yorum. Çok üzgünüm..."

Şiiri yazan değil söyleyendi

Oktay Taftalı: "Kendisi benim 38 senelik arkadaşım. Gerçek arkadaşlığa inanan hakiki bir arkadaştı. Çok üzüldük. Şiire ilk başladığımız 80 kuşağının önde gelen isimlerinde biriydi. Kendisi alt kültür ve sokak kültürü diline aşinaydı. Edebiyat ve şiir camiasında o kültürü temsil edecek niteliklerle öne çıkmıştı. Şiiri tasarlayan, kurgulayan, yazan değil; Mehmet Müfit şiiri söyleyendi. Yazdığımız şiirleri biz birbirimize okuduk. Mehmet, 'Şiir yayınlamak aslında çok ciddi bir iş değildir. Karikatür dergisi gibi anlık haz verip bir kenara attığımız bir şeydir. Şiir değil aslan hayattır' derdi. 1987, 1988 yıllarında antikacılık yapmaya başladı. Mehmet'e 'Bir daha şiir yazmayı düşünmüyor musun?' dediğimde, 'Antikanın dünyası ve renkli yapısı bana şiir kadar haz veriyor' demişti."

Oktay Taftalı, Mehmet Müfit ve Mehmet Ocaktan.

Al tut şu sesimi kardeşim...

Mehmet Ocaktan: Mehmet Müfit benim arkadaşım, şair dostumdu. 80'li yıllarda aynı dergilerde şiirler yazdık, aynı mekanlarda şiir tartışmaları yaptık. 80'li yıllar şiirinin kendine has özelliği olan bir şairdi Mehmet Müfit. Kapıcısından bakkalına, evsahibinden zabıta memuruna, simitçisinden sucusuna kadar herkes görünen yanlarıyla ve kendi sesleriyle onun şiirinde yer almışlardır. Bir taraftan bakıldığında fotoğrafının negatifinde ise şehrin yeraltını oluşturan kumarbazları, torbacıları, alkolikleri, kabadayıları kendine has argolar ve kullanıma uygun diliyle şiirleştirmiş bir şairdir. Allah rahmet eylesin. Ben kendisinden yeni şiirler de bekledim ama buraya kadarmış. Onun 'Son Kuşlar' şiirinden, "Al tut şu sesimi kardeşim / Bırakma!" dizeleriyle Mehmet Müfit'e veda etmek istiyorum."